

ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ

Γνώρισα το Γιώργο Γιαννόπουλο, αρκετά χρόνια πριν, όταν ακόμη ήταν καθηγητής στην Πάτρα και εγώ μηχανικός γραμμής στον ΟΣΕ, σε σεμινάρια για την Ευρωπαϊκή Ένωση που διοργανώνονταν τότε, ώστε οι Έλληνες υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα να αποκτήσουν γνώσεις σχετικά με τα Ευρωπαϊκά δρώμενα και τη σχετική Νομοθεσία.

Στη συνέχεια κατά την επαγγελματική μου πορεία στον ΟΣΕ, πολλές φορές είχα την ευκαιρία να τον παρακολουθήσω στην προσπάθειά του να δημιουργήσει ένα στέρεο υπόβαθρο -για τους έλληνες μηχανικούς, συγκοινωνιολόγους και μη-, ευρωπαϊκής παιδείας και νοοτροπίας για την ανάπτυξη ενός σιδηροδρομικού τομέα ανταγωνιστικού και σύγχρονου. Από διαφορετικές θέσεις -εγώ στον ΟΣΕ εκείνος στο Πανεπιστήμιο (Πάτρα και στη συνέχεια Αριστοτέλειο στη Θεσσαλονίκη)- συμπορευτήκαμε πολλά χρόνια προσπαθώντας να αλλάξουμε τα δεδομένα. Στην πορεία αυτή διαφωνήσαμε μερικές φορές, συμφωνήσαμε πάρα πολύ περισσότερες αλλά νομίζω ότι τελικά βοηθήσαμε αρκετά στην ενσωμάτωση της Κοινοτικής στην Ελληνική Νομοθεσία, για την απελευθέρωση των σιδηροδρομικών μεταφορών και το διαχωρισμό υποδομής από εκμετάλλευση.

Ο Γιώργος Γιαννόπουλος -βλέποντας μπροστά - προχώρησε στην ίδρυση του Ελληνικού Ινστιτούτου Μεταφορών, έγινε ιδρυτής και Διευθυντής του και πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Ινστιτούτων Μεταφορών (ECTRI – European Conference of Transport Research Institutes) που είναι ο Ευρωπαϊκός φορέας όλων των Ινστιτούτων Μεταφορών. Σε κάποια στιγμή με παρότρυνε να αρχίσω μαζί του διδακτορική διατριβή και να ενασχοληθώ περισσότερο με τα "ακαδημαϊκά". Τον άκουσα και έτσι ολοκλήρωσα, υπό την επίβλεψή του, τη διδακτορική μου διατριβή σε θέματα ευρύτερα της σιδηροδρομικής γραμμής και των φορτίσεων, που είχα ασχοληθεί κατ' εξοχήν μέχρι τότε, λόγω του -κυρίως- δομοστατικού επιστημονικού υποβάθρου των ελλήνων Πολιτικών Μηχανικών της εποχής μου.

Αλλά και για να παραθέσω και κάποιο περιστατικό που έχω ακούσει για το Γιώργο από τον καθηγητή μου στο Ε.Μ.Π., τον κ. Θεοδόσιο Τάσιο, που με έμαθε να σκέπτομαι ως μηχανικός σε θέματα ωπλισμένου - προεντεταμένου σκυροδέματος, όταν του είπα ότι αν και δομοστατικός θα κάνω διδακτορικό στο Γιώργο Γιαννόπουλο, μου απήντησε: *"και τον ίδιο από μωρό, τον χόρευα στα γόνατά μου, να του το θυμίσεις"*. Και όταν του το θύμισα ο Γιώργος γέλασε και μου είπε *"το θυμάται ακόμη και το λέει σε όλον τον κόσμο αλλά εγώ θεωρώ τεράστια τύχη για τον εαυτό μου που γνώρισα, και διδάχθηκα από ένα άνθρωπο όπως ο καθηγητής Τάσιος"*.

Νομίζω ότι η Πανεπιστημιακή κοινότητα χάνει πολλά με την αποχώρηση του Γιώργου, αλλά η επιστήμη όχι, αφού απ' όσο τον ξέρω θα συνεχίσει απτόητος και χαλκέντερος -όπως όλοι οι ομιλήσαντες στην ημερίδα τόνισαν- την "θεραπεία της", κάτι που και εγώ του το εύχομαι από βάθους καρδιάς να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο για πάρα πάρα πολλά χρόνια.

Να είσαι πάντα καλά και σιδερένιος, στη συνέχεια του ταξιδιού, Γιώργο.

Κώστας Γιαννακός